

Jesper Petersens tale ved Professionshøjskolernes Årsmøde

Taler

Jesper Petersen
Uddannelses- og
forskningsminister

Dato

2. september 2021

Godaften alle sammen.

Tak for invitationen. Ja eller – teknisk set var det jo min forgænger, I havde inviteret. Men I er jo heldigvis vant til en ret omskiftelig politisk virkelighed på uddannelsesområdet.

Svingdørsministeriet er det blevet kaldt. Det ved jeg ikke, om er fair. Men man er i hvert fald ikke i tvivl om, at de er vant til at få nye ministre hele tiden i mit ministerium.

Alle medarbejdere i departementet har sådan et personligt adgangskort med navn og billede på. Men efter nogle dage, havde jeg stadig et anonymt lånekort. De tænker vel, de kan spare noget plastik og genbruge det til den næste. Hvem tror de, de er? Skatteministeriet eller hvad? Fakta? ”Vi vil så gerne ha’ du bli’r lidt længere.”

Men jeg er virkelig glad for at være her. At få lov til at arbejde med uddannelse og forskning. To politikområder, der jo i den grad er med til at forme Danmarks fremtid. Og at få lov til at gøre det som minister.

Opkaldet man drømmer om

Alle politikere håber at få det der opkald fra statsministeren. Et tilbud om en ministerpost. At få muligheden for at føre sine politiske værdier ud i livet og være med til at sætte retningen inden for et område.

De politikere, der siger, de er ligeglade. De er fulde af løgn.

Jeg havde da også dagdrømt om at få opkaldet, inden det skete. Jeg kunne se det for mig. Det ville være en sen aften efter et folketingsvalg. Jeg ville være helt cool, når opkaldet kom. Måske endda lige lade telefonen ringe fra ”ukendt nummer” et par gange, inden jeg tog den. Drikke et glas rødvin, imens jeg strøg min skjorte og tænkte over et par velvalgte ord hos dronningen.

Men ja, man skal passe på med, hvad man ønsker sig. Da jeg blev ringet op, tog jeg slet ikke telefonen, fordi jeg var dommer i min søns fodboldkamp. Og da jeg fik en SMS fra Statsministeriet, om at jeg skulle ringe tilbage med det samme, var jeg overhovedet ikke cool. ”Enten er det her meget godt. Eller meget skidt”, tænkte jeg.

Men jeg tror, det er meget sundt, at det skete på den måde. Jeg tog ikke telefonen, fordi jeg var travlt optaget af mit helt almindelige hverdagsliv med min familie. Og da jeg kom hjem fra fodboldkampen, så var det slet ikke den store nyhed, at ”far skal være minister”, der fyldte noget.

Katten var blevet væk. Kort tid efter var begge drenge også væk, fordi de var gået ud for at lede efter katten. Sådan rigtigt væk.

Så i stedet for at være cool, gik min aften stadig med skjortestrygning, opvask, putning af børn, der var bekymrede for katten. Imens jeg tænkte over nogle velvalgte ord at sige på Amalienborg.

Det fik mig til at tænke på et citat fra Carl Emil Petersens sang ”Amager Forbrænding”:

”Bedst som tiden løber fra os. Bedst som verden vakler om os. Falder natten langsomt over endnu en dag”.

Der er ikke noget som hverdagslivet, der kan hjælpe én til at bevare jordforbindelsen. Selvom man lige er blevet minister.

Professioner, der former hverdagen

Grunden til, jeg står her og snakker om hverdagen er, at I repræsenterer nogle uddannelser, der er meget tæt knyttet til danskernes hverdag.

En vigtig del af min hverdag handler om mine børn, der hver dag er i hænderne på pædagoger og lærere uddannet i jeres sektor. De kom til verden med hjælp fra jordemødre, og som nybagte forældre blev vi støttet af sygeplejersker og sundhedsplejersker.

Sådan er det i alle familier. Vi er alle og ofte i kontakt med fagpersoner, uddannet på en professionshøjskole. Kvaliteten af de funktioner, vi betragter som en kerne i det danske velfærdssamfund, afhænger til dels af politiske beslutninger. Men også i meget høj grad af den uddannelse, I giver dem. Det engagement, I lægger i det.

Den dygtige pædagog, der ser det enkelte barns behov, og med godt pædagogisk arbejde lykkes med at skabe trivsel og udvikling og øget selvværd hos et barn.

Tager en god lærer over med nogle af de samme egenskaber, og samtidig evnen til at lære et fag fra sig, så lægger vi kundskaber og færdigheder oveni. Ikke så sjældent er det den engagerede pædagog og dygtige lærer, der blev nøglen til at rykke et barn til bedre muligheder i livet, end den livsbane man måske lige havde set for sig.

Hvis der er bump på den livsbane, står socialrådgivere står klar til at gribe børn og voksne, der har brug for hjælp og støtte. Og sygeplejerskerne, radiograferne, jordemødrene og alle de andre dygtige professioner i vores sundhedsvæsen hjælper os igennem store, små og nogle gange virkelig svære øjeblikke i vores liv.

Vi møder jeres professioner, jeres færdiguddannede, ude i virkeligheden hele tiden. I helt almindelige hverdagssituationer.

Jeres uddannelser er med til at forme Danmark og danskernes hverdag. Så meget at det nærmest er umuligt at forestille sig et liv i det her land, hvor man aldrig kommer til at have kontakt med jeres faggrupper.

Og når man er med til at forme hverdagen, så er man med til at forme Danmark. Og danskenes liv. Det håber jeg, I er stolte af. At jeres faggrupper er stolte af.

Som I sagde på Københavns Professionshøjskole: ”Det er ikke hvad, du vil være. Men hvem du vil være det for”. Det kunne Løgstrup eller Svend Brinkmann

ikke have sagt bedre.

Jeg synes det indfanger lige præcis den ånd, jeres uddannelser repræsenterer. Jeres professioner er på hver deres måde noget for alle de mennesker, de er i kontakt med.

Vi skal have flere til at vælge professionshøjskolerne

Jeg ved, I har brugt dagen i dag på at tale om, hvordan vi skal sikre, at der er nok velfærdsmedarbejdere i fremtiden. Vi kigger ind i en fremtid med faldende ungdomsårgange. Flere børn og flere ældre. Vi har brug for, at flere vælger en professionsuddannelse i et af velfærdsfagene.

Og at flere tager en uddannelse i det hele taget. Der er stadig 20% af en ungdomsårgang, der slet ikke tager en kompetencegivende uddannelse. Det er hver femte, der aldrig uddanner sig. Jeg tror på, at vi kan få flere af dem med, hvis vi skaber flere uddannelsesmuligheder uden for de store byer. Jeg vil gerne anerkende jer for, at I er så massivt til stede ude i landet. Vi har brug for jer i alle dele af Danmark. Brug for at de unge ser jer og vælger jer til.

Jeg ser det som en kerneopgave for mig som minister at tale jeres fag op. At holde fast i, at jeres studerende lærer noget helt særligt. Som er fuldstændig afgørende for, at vores samfund kan hænge sammen.

Vi skal også se på, hvordan vi kan styrke uddannelserne. Der er både udviklingsarbejde i gang på pædagog- og læreruddannelsen. Og det bliver en af mine vigtige opgaver, at kunne forbedre pædagoguddannelsen og læreruddannelse, bl.a. med en bedre sammenhæng med den praksis, man skal ud at arbejde i efterfølgende. Og at vi kan gøre det i et bredt politisk samarbejde, der skaber en langsigtet rygdækning til uddannelserne.

Det vil komme til at tage noget tid at rykke på optag og prestige for uddannelserne. Første skridt er at gøre dem bedre.

Jeg ved også, I har talt om bedre vejledning og brobygning mellem ungdomsuddannelse og fagene på professionshøjskolerne. Det synes jeg, er meget rigtigt - jeg ved, min dygtige departementschef har noteret flittigt i dagens løb.

Jeg vil møde jer med tillid

Jeg ved, at det også er et stort ønske for jer at få mere frihed til at tilrettelægge jeres uddannelser. Mindre detailstyring. Mindre bureaukrati.

Og I skal have mere frihed. Det er der bred enighed om i regeringen. Men det er meget nemmere at give uddannelser frihed, når vi er enige.

Det ligger simpelthen så dybt i politikeres DNA, at hvis vi ser noget, vi ikke er enige i. Eller hvis vi får en rigtig god idé. Så blander vi os. Vi kan slet ikke styre os.

Jeg håber derfor, at I vil minde mig om, at jeg har lovet jer frihed, hvis jeg nu kommer om et par måneder og vil indføre obligatorisk journalistpraktik på Haderslev Ugeavis. Eller vil have, at "Cykelsportens Historie" skal være et nyt linjefag på læreruddannelsen.

Det kan også være, Liberal Alliance vil have, at vi udliciterer driften af vores vuggestuer og børnehaver til Saxo Bank. Eller at Enhedslisten vil indføre et modul i hjemmestrik på sygeplejerskeuddannelsen, så de kommende sygeplejersker kan lave deres egne uniformer.

Vi politikere er rigtig gode til at få ideer. Og jeg kan ikke love, at jeg ikke kommer til at blande mig – også mere end I synes, er nødvendigt.

Men jeg lover, at jeg vil lytte til jer og møde jer med tillid. Vi er så mange politikere, der ikke kan holde fingrene fra jeres fag, fordi I netop uddanner nogle af de vigtigste professioner i Danmark.

I hjælp os gennem corona-krisen

Hvis nogen var i tvivl om, hvor vigtige jeres professioner er i samfundet, så kan man jo bare kigge på corona-krisen.

Sundhedspersonale stod klar i frontlinjen. Og det rystede Danmarks familier fuldstændigt, da de pludselig skulle have deres børn derhjemme. Pædagoger og lærere var kreative under vanskelige vilkår.

Jeg er søn af to lærere og gift med en pædagog, så det er ikke noget nyt for mig, at det arbejde er uvurderligt. Men når man sad der i et Zoom-møde med to understimulerede børn rendende om benene, så gav det da lige en kærkommen reminder.

Jeg håber, I ved, hvor vigtige jeres uddannelser er for Danmark. For danskerne. Og for mig som socialdemokrat.

Afslutningsvis kan jeg fortælle, at det lånekort, jeg fik udleveret i ministeriet, kun kunne få mig ind i bygningen. Da jeg ville ud igen, virkede det ikke. Måske er det en ny strategi for at holde på ministrene. Som i Fakta – 'vi vil så gerne ha', du bli'r lidt længere'.

Nu har jeg fået et rigtigt adgangskort. Og jeg har tænkt mig at blive, så længe vælgerne og statsministeren synes, det er en god idé.

Jeg glæder mig til samarbejdet.

Tak for ordet.

Kilde

ufm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/jesper-petersens-tale-ved-professionshøjskolernes-arsmode>